

З ПОЛЯ ФОЛЬКЛОРУ Й ЕТНОГРАФІЇ

Фольклорні паремії та афоризми Київського Євромайдану

Ігор ГУНЧИК, Юрій ГОРБЛЯНСЬКИЙ

*Присвячуємо Героям і учасникам
Революції гідності*

Фольклорні матеріали (плакатні афористизовані мініатюри), що ввійшли до цієї публікації, є результатом активної соціокультурної діяльності українських громадян нового часу, бо були записані порівняно недавно – трохи більше, ніж два роки тому. Оцінюючи їх сьогодні з ретроспективного погляду, можна переконливо стверджувати, що вони є не тільки оригінальними за походженням та цінними з художнього боку зразками творчості народного духу в екстремальних для нації умовах, а й своєрідними документами та свідченнями тих доленосних для України подій кінця 2013 – початку 2014 рр., які бурхливо увійшли в нашу історію під назвою “Революція гідності”.

Попри сучасну етапажність і тиражованість на різноманітних плакатах, більшість із цих 153-х коротеньких текстів, без сумніву, належить до царини фольклорної творчості, а саме – до її найновіших проявів “живої” етнокультурної традиції. Вони ще не “охолонули” від гарячого подиху нещодавніх революційних подій і містять між словами їх незгаслу природно високу напругу. Загалом усі ці твори поєднують лаконізм вислову, що вилився переважно у паремійну форму, афористично заокруглену та здебільшого анонімну за винятком кількох цитат із творів українських письменників. Пройшовши коротке і скомпліковане у часі шліфування в середовищі Майдану, вони, окрім того, були призначені у доступній формі донести до адресата найактуальніші ідеї, події та цінності, які мали місце на початковому етапі Революції гідності. Від традиційних фольклорних творів їх відрізняє насамперед те, що вони мають письмове походження та орієнтовані на візуальне сприйняття. Проте можна сміливо говорити і про фактор їх усього побутування: і раніше, і на момент записування чимало цих текстів спорадичної народної творчості були на вустах багатьох учасників революційних подій не тільки у Києві, а й в інших регіонах, містах і населених пунктах України.

Варто звернути увагу на ще одну специфічну рису фольклорних паремій і висловів Київського Євромайдану, а саме – на географію їхнього поширення. Якщо для традиційних уснопоетичних творів характерним є їх прив’язка до відповідного населеного пункту, розміщеного в якомусь адміністративному районі та області, то в фольклорних зразках подій Революції гідності ця особливість нехарактерна. Однак географічний чинник розповсюдження у них не зник, а лише трансформувалася, набуваючи іншої форми. Прив’язка до території стає більш локальною і характеризується зв’язком того чи іншого фольклорного тексту з більшими чи меншими об’єктами міської інфраструктури: вулицею Хрещатик, майданом Незалежності, колоною меморіального комплексу “Україна-мати”, стінами Будинку профспілок, барикадами на вулиці, бордюрами на майдані тощо.

Однак справжнім епіцентром локалізації різноманітних фольклорних текстів і афоризмів була так звана "йолка", що стояла в центрі майдану Незалежності. Ізо всіх сторін її було обвішано й обклеєно саморобними плакатами, стендами із влучними фольклорними написами сатирично-викривального та революційно-закличного змісту. Саме звідси вдалося переписати ледь чи не третину всіх творів, які ввійшли до нашої публікації. Ця "йолка" – після її встановлення за наказом режиму Януковича і до останніх днів перемоги Революції гідності – стала своєрідним сакральним центром усіх подій і в Києві, і в Україні. Цей *axis mundi* виконував роль, по суті, головного осередку свободи, ораторської трибуни для висловлення найсміливіших думок, найреволюційніших гасел і вимог. Він також був і всенародною музейною експозицією, де з сатиричним підтекстом демонструвалися символічні артефакти злочинців режиму чи їх безпосередніх керівників, виконавців. До цих незвичайних експонатів, окрім старих чемоданів і чобіт, належали і фольклорні плакати з колективними чи індивідуальними вимогами, гаслами, закличками. Цікаво, що "фольклорний репертуар" цих текстів-написів на "йолці" чи не щодень змінювався: давнішні плакати під впливом погодних чинників опадали чи стиралися, а їхнє місце займали нові, які часто привозили до Києва щойно прибулі революціонери зі всіх куточків України. Більшість учасників революційних подій і простих відвідувачів Київського Майдану іноді по декілька разів на день відвідували "йолку", яка завдяки наявності різноманітного політичного фольклору для візуального ознайомлення перетворилася в топ-центр свободи та "найгарячіше" місце висловлення сокровених цінностей, актуальних поточних подій Революції гідності.

За тематикою всі паремії та вислови Київського Євромайдану, які було записано з 4 по 7 грудня 2013 р., поділено на п'ять основних груп. Їх виділено не випадково: вони чітко вказують на ті найважливіші проблеми, якими жили і які хвилювали учасників Революції гідності на початках народного спротиву. До першої з них – "Революційні заклики, вимоги та декларації" – увійшли твори найрізноманітнішого спрямування. З-посеред інших вони є головною групою текстів та відображають найактуальніші проблеми, настрої, що змусили людей вийти на Майдан і боротися проти тогочасної злочинної влади.

Друга тематична група – "Народні тексти-мініатюри про Вітю Януковича" – стосуються головного винуватця і призвідника подій Революції гідності. Із цього найчисленнішого розділу можна легко збагнути і з'ясувати, у чому звинувачував український народ тогочасного Президента України, якої біди він накоїв у державі.

Наступна тематична група "Написи про Ніколая Азарова, Партію регіонів та інших представників тогочасної влади" вміщує фольклорні тексти, які сатирично розвінчують інших злочинців і порушників основних прав та свобод українців. Ці особи – найближчі соратники і виконавці волі Януковича, яких у народі критикували за їхні злочинні дії та непрофесіоналізм. Справжнім антигероєм всенародного дошкульного сміху в цих паремійних зразках став Н. Азаров. Не вмючи розмовляти державною українською мовою, він витворив безліч потворних "крилатих" словесних дивертисментів, які безжально розвінчує гостра фольклорна анонімна сатира. До речі, всі добре пам'ятають, що українське суспільство так високо поцінувало лінгвальне новаторство Н. Азарова, що навіть у весвітнє мовне розмаїття вписало нову «міву» – «азіровщину».

Окремо виділено у публікації "Висловлювання про "Беркут". Хвиля обурення на цих міліцейських служак і оборонців режиму Януковича стрімко зросла серед українського народу після кривавого нічного бойовища студентів на Майдані Незалежності, що одразу відобразилося на творчій вигадливості учасників Революції гідності.

Останній, п'ятий, розділ – це "Паремійні твори про євроінтеграцію українців". Тут зібрано фольклорні зразки, що відображають прагнення українців бути у Європі, рухатися у напрямку здобуття тих європейських свобод і цінностей, які би дали

надію жити у правовому і економічно стабільному суспільстві, як у наших країнах-сусідах на Заході.

Увагу серед фольклорних текстів із революційного Майдану також привертають окремі оригінальні зразки із їхніми специфічними цікавощами. Скажімо, деякі паремії набули ознак жанроформи народної молитовки. Так, ув одній із них звертаються до Божої Матері та просять позбавитися від Януковича: *“Богородице, Яника прожени!”* Окрім переважної більшості українських записів, незначна частина народних творів із публікації є російськомовною (№ 51, 52, 57 та ін.), ще менше – англомовних (*“Aziriv, go back to Russia”* та ін.), трапляються також окремі двомовні зразки (*“Не впускати Януковича из Китая в Украину, пускай принимает косоглазие!”*, *Безнадійно хвори – “Беркуту” STOP*, № 93 та ін.). Народна сатира у цих та інших фольклорних творах іноді допускає використання ненормативної (пейоративно-брутальної) лексики, щоб висловити негативне ставлення до відповідного явища чи персонажа.

Роль фольклорних новотворів під час Революції гідності іноді виконували цитати відомих українських письменників, зокрема, Т. Шевченка, І. Франка та інших митців слова. Так, особливо актуальним був Шевченків *“Кавказ”*, який лунав у ті часи, як пам’ятаємо, із вуст героя Небесної сотні Сергія Нігояна. Траплялося, що уривки творів українських класиків дещо скорочували чи змінювали, що загалом укладається в рамки так званого процесу фольклорної адаптації літературного тексту. Окрім функції революційного заклику до боротьби, ці авторські фольклоризовані цитації іноді мали декларативно-мирний характер. Із погляду дворічної дистанції на тогочасні події особливо вражає сьогодні такий напис:

*Вже почалось, мабуть, майбутнє...
Ліна Костенко.*

Та невідома особа, яка актуалізувала слова Ліни Костенко на барикаді, що захищала новочасних революціонерів майдану Незалежності, перегороджуючи впоперек навпроти Головношта центральну вулицю Києва Хрещатик, можливо, і не усвідомлювала, що вони невдовзі стануть пророчими. Провісницький зміст цієї фрази поглиблює і те, що цей поетичний рядок було написано яскравою червоною фарбою на чорному великому щиті, де, окрім того, було ще намальовано, ніби побіжно, маленький зелений листочок – символічний паросток оновленого життя.

Живе слово фольклорних паремій і висловів Київського Євромайдану, які зібрано у цій невеликій публікації, містить у собі справжній дух подій Революції гідності, відображаючи прагнення та цінності українського народу, який на початку ХХІ ст. – уже вкотре за суверенітету – героїчно виборює для сталого розвитку майбутнього нації ідеали свободи, правди, добробуту, щастя.

1. РЕВОЛЮЦІЙНІ ЗАКЛИКИ, ВИМОГИ ТА ДЕКЛАРАЦІЇ

№ 1.

Встань! Не мовчи!
Захисти своє Майбутнє!

№ 2.

Не бий дітей!

№ 3.

Ні тайожному союзу!

№ 4.

Не дозволимо нас бити!!!
Ів.-Фр., м. Снятин.

Напис на саморобному плакаті, який було прикріплено скотчем до білої мармурової колони в центрі майдану Незалежності.

№ 5.

Йолкі-палкі, ми вистоїмо!

№ 6.

Не такі страшні російські воші,
як українські гниди!

№ 7.

Аби діти та онуки
не стали рабами,
борімося – поборемо,
бо правда за нами!

№ 8.

Нам набридло жити так!

№ 9.

Не дозволим продати країну!

№ 10.

Треба встати і вийти!
Євромайдан.

№ 11.

Ми проти бандитів у владі.

№ 12.

Діти своєї країни – батьки свого майбутнього.

№ 13.

Україна за дітей!

№ 14.

Вставай, Україно!!!
І голову вище!
Для бандитів є
відповідні місця!
І поки вітер свище,
світить сонце,
ми будемо змітати
з дороги сміття!

Написано від руки чорним фломастером на листку жовтого паперу формату А 4, який висів на "йолці" і був прикріплений до металевої сітки.

№ 15.

Не дай себе зламати!

№ 16.

Трембіти заграли,
Гуцули повстали.
Косів.

№ 17.

Я відповідаю за те, що буде завтра.

Напис на друкованому плакаті формату А 4 синього кольору, посередині якого зображено голубий стяг.

№ 18.

Ми – українці,
нам набридло пишатися.
Ми почали щось робити.

Напис на друкованій листівці формату А 4, приклеєний на стіні Будинку профспілок України.

№ 19.

Борітеся – поборете,
і думайте, що говорите.

Написано на білому паперовому плакаті чорними літерами, який обтягнуто плівкою. Він лежав біля палаток на бордюрі на майдані Незалежності.

№ 20.

Єднайтеся, українці,
та не з москалями!

Збоку на плакаті зображено портрет Тараса Шевченка.

№ 21.

Бунтуй! Кохай!
Парламент поміняй!

№ 22.

Встань,
не мовчи,
захисти своє
майбутнє!

Напис на паперовому плакаті завбільшки приблизно 1 x 1,5 м. Перше та останнє слово – червоними літерами, інші, що посередині, – салатовими. Сам плакат навішено на барикаду на вулиці, що піднімається від майдану Незалежності до Національного банку України. Поруч прикріплено прапори: державний синьо-жовтий прапор України і два інші – білий і червоний.

№ 23.

Україна не стане на коліна.
Україна – Вільна Країна.

№ 24.

Я відповідаю за те, що буде завтра.

№ 25.

Вимагаємо відпустити людей!

Напис на плакаті на дверях Генеральної прокуратури України.

№ 26.

Це не провокація. Це протест.
parvol.org

№ 27.

Нас не залякати.
Нас не подолати!

№ 28.

Не зраджуйте Україну!

№ 29.

Люди, будьте взаємно красивими!

№ 30.

Я пишаюсь тим, що я українка!

№ 31.

Громада поза політикою.
Громада за гідне життя.

Напис на білому паперовому саморобному плакаті зі словами синього, червоного і жовтого кольорів, який прикріплено на стіні.

№ 32.

Пробудження народу за територіальні громади.

№ 33.

Єдиним джерелом влади є народ!

№ 34.

Всі різні. Всі рівні.
Запитів.

№ 35.

Вже почалось, мабуть, майбутнє...
Ліна Костенко.

№ 36.

Овоч дозрів!

Підпис під малюнком.

№ 37.

пробачу!
НЕ здамся!
боюсь!

№ 38.

Україна – не повія!!!

№ 39.

Кровосісів в жо*у!

№ 40.

Ні! Дупу-татам,
ДЕМОН-крадам
у Верховній Раді України!

№ 41.

Won't
Won't FORGIVE
Won't
Won't Give

№ 42.

Штаб революції.

Напис чорною розпиленою із флакона фарбою під вивіскою "Київська міська рада" при вході в будівлю.

№ 43.

Вимагаємо відпустити людей!

Напис від руки чорними буквами на паперовому плакаті, який було прикріплено на стіні біля дверей будівлі Генеральної прокуратури України під щитом-емблемою зі словами "Закон, честь, гідність". Зверху від плакату прикріплено маленькі друківані на листочках написи: "Вимога № 1. Відставка Януковича", а знизу – "Сором на весь світ".

№ 44.

Сидиш дома –
Не ний на владу!

Напис на невеликому паперовому саморобному плакаті, який було прикріплено скотчем до мармурових бордюрів на майдані Незалежності.

№ 45.
Колись маленька Галичина
врятує велику Україну.
Пантелеймон Куліш.

Напис жовто-голубими літерами на паперовому саморобному плакаті, який висів на "йолці".

2. НАРОДНІ ТЕКСТИ-МІНІАТЮРИ ПРО ВІТЮ ЯНУКОВИЧА

№ 46.
Богородице, Яника прожени!

№ 57.
Вить, но мы вернулись.

№ 47.
ПроФфесор, давай до побачення!

№ 58.
Крим – не рашка! Геть Януковича!
Сімферополь, Євпаторія.

Напис до плакату із зображенням профілю Януковича та дорожнього знака ("це-глина"), що забороняє в'їзд.

№ 59.
Гуманець з вами.
Януковича вперед ногами!

№ 48.
"Тіха, я на йолке".
Не наш Вітя.

№ 60.
Янукович – це тобі!
Увага! Я на йолке!

№ 49.
Різдво – без Януковича.

Напис на старому чемодані, який підви-сили на "йолку".

№ 50.
Оставь Межигорье, едь домой.
Люда ждет!

№ 61.
Овоч созрел, пора убирать!

№ 51.
"Моя йолка, вся моя. Я ж зек".

№ 62.
Яник, дурний чи шо?

№ 52.
Тупицам хана! На нары пахана!

№ 63.
Чорні брови, карі очі,
Януковича не хочю!

№ 53.
Януковича геть з трону (золотого туалету).
Банду геть з влади!

№ 64.
Янукович. Чемодан, вокзал, Магадан.

№ 54.
Не впускати Януковича из Китая в Украину, пускай принимает косоглазие!

№ 65.
STOP ZEK.

№ 55.
Яник, не гони, твій строк пройшов, тебе звільнено.
Український народ.

№ 66.
Янукович – виновник двух революций в Украине (2004, 2013).
Гарант стабильности?

№ 56.
Яника на нари –
тоді підем на пари!!!

№ 67.
Злізь з України.
Львів, Сихів.

Напис до малюнка із зображенням Януковича, який гойдається на дитячому конику.

№ 68.
Януковича – на криваву “йолку”.

№ 69.
Моя бабуся станцює брейк,
якщо ця гніда піде у відставку.

№ 70.
Революція! Скинем Ян. (уковича) з трону!

№ 71.
Віть, що ти робиш. Ахах??? Перестань,
ганьба!

Напис чорною розпиленою із флакончика фарбою на зворотній стороні дерев'яного дощатого щита, що став частиною барикади на вулиці Хрещатик недалеко від “йолкі”.

№ 72.
Янукович!
Тебе прокляти всі матері України!

Напис чорним із підкресленим двічі словом на паперовому саморобному плакаті з “йолкі”.

№ 73.
Янукович, ти фашист! Твої руки залляті кров'ю дітей України!!!

На паперовому плакаті А 3 формату, що висів на стіні Будинку профспілок України, біля напису – червоні плями, які символізують кров.

№ 74.
Янукович, ти – Ірод!
Вбивця дітей!

Написано на великому паперовому плакаті. Останні два слова – червоними літерами, біля інших чорноколірних слів крашпини червоної фарби. Плакат висів на стіні Будинку профспілок України.

№ 75.
Зека геть.
Болехів проти бандита.
Макар Р.

Написано на білому листку паперу А 4 альбомного формату, який було прикріплено скотчем на стіні.

№ 76.
Спасиба жителям Донбасса,
що призидент ни з Гандурасса!

Написано на білому паперовому плакаті, який було прикріплено скотчем на стіні.

№ 77.
Гарант чого?

Під написом на саморобному паперовому плакаті, що висів на мармуровій колоні на майдані Незалежності, зображено Януковича і червоні каложі крові.

№ 78.
Яника хата.

Напис на одному з контейнерів для сміття, який стояв на майдані Незалежності.

№ 79.
Януковець, уходи! Янык на елку!

Російськомовний напис чорною та голубою фарбою, розпиленою із флакончика, на зворотній стороні дерев'яного дощатого щита з барикади на вулиці Хрещатик, неподалік від Будинку профспілок України. Щит підперто дошками і бетонними стовпчиками.

№ 80.
Янукович. Тобі тепер гаплик! Ти не президент! Ти халуй Путіна! Ганьба! Ганьба

Напис на плакаті, який було прикріплено на огорожі біля стін будівлі Кабінету Міністрів України, оточеної спецпризначенцями МВС.

№ 81.
Ти хто такий, давай, до побачення!

№ 82.
Янукович, Азаров, Захарченко!
За кров наших детей ответите!

№ 83.
Яник, вернись в зоопарк.
И Азир, кровавая сися, тоже.
Львів, Київ, Русановка.

Напис із саморобного плакату на “йолці” з майдану Незалежності. Крім цих слів, знизу намальовано салативим контуром лося

з рогами, посередині якого написано "Табачник".

№ 84.

Свято наближається.

Напис до кольорового плакату із "йолкі", на якому зображено Януковича та Азарова за ґратами.

№ 85.

Вхід заборонено Янику, Азірову, регіоналам і іншому всякому бидлу.

№ 86.

Геть! Кривавий президент, уряд!

№ 87.

Виродок продав ТВОЮ країну.

Справа на плакаті зображено портрет Януковича.

№ 88.

Стадо геть! Яник – мудило!

Азир – кривавая сися!

Напис на плакаті з двох склеєних скотчем листків формату А 4, які "одягнені" у плівкові "файлики". Зверху головний напис великими літерами, а знизу, справа і зліва, два малюнки зі словами зверху: "Козел № 1", "Козел № 2". На двох малюнках зображення козла з рогами. На першому замість морди тварини- обличчя Януковича, на другому – лице Азарова.

№ 89.

Зека – на парашу!

Чернівці, с. Слобода.

Напис із "йолки" на великому білому паперовому саморобному плакаті, який прикріплено за металевою сіткою. Літери першого рядка – друковані, інші – написані від руки. Справа від напису – зображення: відро, в якому стоїть віник.

№ 90.

Янукович – падло.

Ййцем ти пришибнутий,
скільки ти нас будеш мордувати!
Жит. с. Саджавка.

Написано товстим чорним фломастером на сірому, обірваному з усіх боків шматку товстого технічного паперу, з якого роблять паперові ящики. Він висів знизу на "йолці" на майдані Незалежності.

№ 91.

Йолку – геть! Янколь в жо*у!

Друга частина дописана від руки пізніше.

№ 92.

"Я ган*он, в країні срач,
I am happy very much!!!"

№ 93.

Я тебе не обирав! Х*й тобі в рот!

Напис зроблено зеленою розпиленою із флакона фарбою на чималому шматку металопрофіля, який став елементом барикади недалеко від "йолки".

№ 94.

Без тебе ми ввійшли в Євроінтеграцію!

Від тебе вимагаємо одне –

Скорійшуу – ТВОЮ Є*ІНІЗАЦІЮ!!!

Напис на білому паперовому саморобному плакаті, який прикріплено на металевій сітці, що висів на "йолці" з боку майдану Незалежності. Перше і два останні слова – червоною фарбою, інші – чорною.

№ 95.

Януковича-зека – за ґрати

і ґрати, ґрати, ґрати...

№ 96.

Шановний Вітя!

Ти впевнений, що під час

складання присяги Президента

ти клав на Конституцію України саме руку?!

№ 97.

Увага!

Кривавих янучарів

геть на нари!

Напис на білому паперовому плакаті формату А 4. Слова "кривавих" і "геть" – червоного кольору. Біля інших чорних слів червоні плямки кольору крові.

№ 98.
Янукович заблудився
І в Росію попросився;
Ти в тайгу собі іди,
Україну залиши!

№ 99.
Янукович
Яничар!

№ 100.
Ялинковича –
на нари!

Напис біля малюнка, де зображено ялинку, на стовбурі якої три серпи і молоти.

№ 101.
Посадили-смо ялинку,
А виросла туя.
Вибирали президента,
А вибрали ... х*я (хлопа).

№ 102.
Яника – в жо*у!

Після букви “в” у другому рядку чорна жирна п'ятка. Напис розпиленою із флакончика фарбою на склі низького квадратного рекламного біл-борду. Він стояв на одній із центральних вулиць Києва. Під склом – плакат із жовто-синім зображенням неба і пшениці.

№ 103.
Новорічні олені.
Новорічні свята без Ялинковича.

Напис на саморобному плакаті. Між двома реченнями напису намальовано портрети

Януковича (справа) і Азарова (зліва) з оленячими рогами.

№ 104.
Україна –
на майдан.
Янукович – в чемодан.

Напис на саморобному паперовому плакаті. Перше слово написане синіми літерами, друге – жовтими, всі інші – чорними. Справа знизу намальовано невеликий відкритий чемодан. Сам плакат із написом прикріплено на склі невисокого рекламного стенду з інформацією про святкування “Головної ялинки” в Національному палаці мистецтв України 25–30 грудня 2013 р. Подібні рекламні стенди стояли вздовж вулиці Хрещатик.

№ 105.
Обережно. Злий пес.

Напис на паперовому листку формату А 3, який наклеєно скотчем на стіну. Після першого слова – портрет Януковича.

№ 106.
Ганебна потвора!

Напис на плакаті із зображенням чорнобілого Януковича на голубому тлі. На носі і на лобі червоні жирні п'ятки. На лобі хтось ручкою написав “Кидало”.

№ 107.
Януковіч.

Напис на старому чорному чоботі, який висів на “йолці”.

3. НАПИСИ ПРО НІКОЛАЯ АЗАРОВА, ПАРТІЮ РЕГІОНІВ ТА ІНШИХ ПРЕДСТАВНИКІВ ТОГОЧАСНОЇ ВЛАДИ

№ 108.
Азирів – ти в Закарпатті не госпідар!
Слава Україні!

№ 109.
Азаров. Ти нам набрід!

№ 110.
Пан Азіров,

ідіть з миром
або в сріку!

Кольоровий, синьо-червоний, напис на саморобному паперовому невеликому плакаті, прикріпленому на білу мармурову колону на майдані Незалежності.

№ 111.
AZIRIV, GO BACK TO RUSSIA.

№ 112.

“ОПІЗДАВ” ілі “ЗАПІЗДІВСЯ”? Как же правильно написати пояснительную на этой мове? Краще схіжу на курсі Української мови. Мікола Азіров.

Напис на плакаті. Знизу праворуч приклеєне кольорове зображення Азарова, вирізане кругом по контуру. Він стоїть, витягнувши праву руку, і дивиться на неї.

№ 113.

“Янукович, мінет папізже!”

Р. S. Мої друзі подаріли обісцяння. Мікола Азіров.

№ 114.

Чечетова на каток!

№ 115.

На руках депутатів Партії регіонів і комуністів кров наших дітей!

№ 116.

Партія риганалов – це *короста* на тілі України. *Витравимо* нечисть *гнивом* всього народу та вимогою “Геть бандло”!

Напис на білому паперовому плакаті (1x1,5 м) чорною, червоною, синьою, фіолетовою фарбами. Його було прикріплено скотчем на мармуровій стіні бордору.

№ 117.

Вони не дають нам жити,
ми не дамо їм правити.

№ 118.

Я більше не маю сил слухати брехню Олійника, Азарова та бачити їх пики.
А ВИ?

Напис на листку паперу формату А 4, який було прикріплено скотчем до стінки.

№ 119.

И вы не смаете всей вашей черной кровью студентов праведную кровь!!!

На плакаті останній рядок написано червоним. Він лежав на скляних пластинах-вікнах підземного приміщення, що знаходиться під майданом Незалежності. Біля плакату лежало дев'ять червоних троянд.

120.

Пшонку – на тушонку!
Пшонку – на кашу!

Напис на палатці біля входу до Генеральної прокуратури України.

№ 121.

Наказ від майдану. Судити президента, прем'єра, партію регіонів і комуністичну. Вистачить історичних помилок, завдяки яким досі живемо рабами.

№ 122.

“Непотриб” – це влада, вороги, брехуни.

№ 123.

Геть дурнів та профанів з України!

Напис на саморобному паперовому плакаті, який було прикріплено на білій мармуровій колоні в центрі майдану Незалежності. Під написом малюнок двох осіб. Перша з них (справа) – Януковича на дитячому конику-гойдалці, який суне за собою ялинку. Він їде нібито до Путіна, який сидить навпроти і під ногами якого калюжа чи бруд.

№ 124.

Счастливого пути на йух!

Напис на кольоровому плакаті з зображенням Путіна з балалайкою за плечима.

№ 125.

Путін і Медведєв – лохи.

Напис під малюнком “Два гуся”.

4. ВИСЛОВЛЮВАННЯ ПРО “БЕРКУТ”

№ 126.

Беркут – шлюхи. Яник – сутенер!

Цей напис зроблено червоною, салатовою та жовтою розпиленими із флакона фарбами на металевій квадратній кришці, яка лежала знизу однієї з барикад на майдані Незалежності.

№ 127.

Беркуту – смерть!

Напис білою розпиленою із флакончика фарбою по чорних мармурових плитах, якими обкладено бордюри навколо клумб на майдані Незалежності з боку станції метро “Хрещатик”.

№ 128.

Безнадійно хворі – “Беркуту” STOP.

№ 129.

Избивает “Беркут”,
Убивает равнодушие.

Перший рядок написано червоним.

№ 130.

Беркут! Убий у собі ЄВНУХовича!

Написано чорним на білому паперовому саморобному плакаті з “йолкі”.

№ 131.

Беркутам і тітушкам – мінне поле!

Ці слова написано на чималому білому паперовому плакаті чорними літерами, який був прикріплений упоперек чотирма стрічками скочу на стіні.

№ 132.

Силовим структурам:

Любі наші батьки, діти!!!
Невже вам силу божу
нікуди подіти?!!

Поверніть обличчя до народа!!!

Проти проросійського УРОДА!!!

Напис від руки на листку паперу формату А 4 з “йолкі”.

№ 133.

Беркут, ми стоїмо за майбутнє ваших дітей.

№ 134.

Буде вам ялинка,
буде і каток,
буде нам Європа,
Віті – третій строк.

№ 135.

Якщо Ваших дітей ще не ... (намальовано криваву червону пляму),
тоді Беркут іде до вас!

№ 136.

Свободу Колі Лазаревському!
Ми – за ЄС! Беркут не правий!

Ці написи на однакових прямокутних сірих стендах, якими перекрито впоперек дорогу вздовж барикади на одній із вулиць у центрі Києва. Перший напис зроблено великим шрифтом. Два інші – малим знизу.

№ 137.

Кривавих яничарів геть на нари.

Слова “кривавих”, “геть” написано червоним.

№ 138.

Нас усіх “не зачистити”.

№ 139.

Хто вибиває мир з дитини,
той проливає Божу кров,
підписує себе в тварину,
вбиває дар життя – любов.

5. ПАРЕМІЙНІ ТВОРИ ПРО ЄВРОІНТЕГРАЦІЮ УКРАЇНЦІВ

№ 140.
В Європу без Ялинковича!

№ 141.
Європа! Ми з тобою!

№ 142.
Моє майбутнє – це ЄС!

№ 143.
Україна в ЄС, а бандитів з країни.

№ 144.
Ми будемо боротися й стояти до кінця!
Азарову і Віті послали вже “гінця”.
– Залиште свої крісла і вимітайтесь геть!
Ми йдемо у Європу, урвався вже терпець!

№ 145.
Україну в ЄС, а Януковича в п'їтьму!

№ 146.
Рабів до раю не пускають,
Рабів в Європу не беруть,
Раби лиш в Азії існують,
Раби на волі не живуть!

Напис червоним на паперовому саморобному плакаті зі стіни Будинку профспілок України.

№ 147.
Хочеш в Європу –
піднімай попу.
#Євромайдан

Напис на спеціально виготовленому чотириколірному плакаті.

№ 148.
Україна – за Євросоюз! Геть диктатуру!
Пустишеско-Янушеско!

№ 149.
Ми в Європу твердо йдемо
за благодать народу
і з дороги приберемо
зека-верховоду!

№ 150.
Калуш за ЄС!

№ 151.
Не хочеш в Європу,
иди в жо*у!

Напис російською на білій тканині розміром приблизно 1x1,5 м, яку було прикріплено на барикаді на вулиці в центрі Києва.

№ 152.
В ЄВРОПУ без Ялинковича!
spilnaspraova.com

Напис жовтими літерами, надрукований на продовгуватій смужці синього паперу. Ліворуч зображено тризуб, оточений колом із зірочок.

№ 153.
Україну в Європу!
Януковича – в жо*у!